

енергично дръпна барабана и съ боя атака тръгна на-
прѣдъ. „У такъвъ началникъ, като полковникъ Паню-
тина, казва генералъ Курапаткинъ, отговора можаше да
бѣде само единъ: той грабна знамѣто отъ знаменосеца
и тръгна напредъ. Минаха вече нѣколко мѣчителни се-
кунди и все още не се виждаше, какво впечатление ще
произведе този примѣръ, ще убиятъ ли, или не Паню-
тина. Но Богъ спази храбрия юнакъ, и въ отговоръ на
неговия примѣръ екна страшното „ура“ и всичката маса
отъ угличани, опълченци и стрѣлци се хвърлиха дружно
напредъ. Редута биде заобиколенъ отъ всички страни, и
нашитѣ юнаци пахълтаха въ него. Първи скокнаха вътрѣ
поручикъ Коротковъ отъ 9-ия стрѣлковъ баталионъ, по-
ручикъ Власовъ отъ Углицкии полкъ и поручикъ Нико-
лаевъ отъ 5-та дружина (сега генералъ адютантъ на
Н. Ц. В.) *)

Слѣдъ заеманieto на този редутъ линията на от-
браната на турцитѣ отъ западъ биде скъсана и тѣ
отстъпиха въ корията, а една частъ се спусна къмъ
Шейново. Тукъ русситѣ между другото завладѣха и три
полски оръдия

Мужду туй, още въ 12 часа, конницата на дѣсната
колона вече влѣзе въ свѣзка съ оная на лѣвата, и сега
бѣше заела пространството на югъ отъ Секереченската
и Шейновска кория, отъ гдѣто още противника можаше
да търси изходъ за отстъпление.

За да може да се довърши успѣха съ рѣшителна
атака, генералъ Сскобелевъ испрати отъ общия резервъ
въ частна поддръжка задъ Углицкии полкъ третѣ бата-
лиона отъ Казанския и единъ отъ Владимирския. Сега,
когато прѣднитѣ части заеха редута № 3, казанскитѣ

*) За да получимъ една по-реално картина за този бой, ний по-
питахме почитения генералъ да ни раскаже и своитѣ лични въспоми-
нания. Спорѣдъ неговитѣ думи, той е билъ раненъ въ крака още прѣди
атаката на редута № 3, а факта за хвърлянето му първъ на укрѣп-
лението е станалъ при атаката на голѣмата траншея № 6, за който
подвигъ той е получилъ Георгиевски офицерски кръстъ.